

analyzed. The working definition of the concept "research competence of the future teacher of Physical Education" had been represented. The research competence of the future teacher of Physical Education is a coherent, integral quality of the individual that combines knowledge, skills, research experience in the field of Physical Education, values and attitudes, personality characteristics of the researcher, manifested in the readiness and ability to form a healthcare-saving educational environment.

It was stated that the future teachers of Physical Education need to develop the characteristics that reveal the essence of the research competence: – awareness of the nature of scientific research activities as a creative, aimed not only on analysis, processing of information, but also on its creation process, the search for non-standard solutions. General scientific and subject knowledge, creative potential, ability to adopt original decisions, mastering of the methodology of scientific research and modern research technologies are vital for future teacher of Physical Education as well.

The constituents (axiological, cognitive, activity-based, professional-reflexive) and functions (world-view, motivational value, information-communicative, professionally-adaptive, health-saving, creative-productive) of the research competence of the future teacher of Physical Education were determined.

Key words: competence, professional training, teacher of Physical Education, research competence, components and functions of competence.

.Подано до редакції 03.03.2018.

Рекомендовано до друку докт.пед.наук, доц. П.В.Хоменком

УДК378.14+372+378.14

© 2017

Яблонська Т.М.

МЕТОДИКИ, ФОРМИ І ЗАСОБИ ВПРОВАДЖЕННЯ МУЛЬТИПЛІКАТИВНОЇ ПАРАДИГМИ В ХОДІ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ-ФІЛОЛОГІВ

У статті розглянуто методики, форми і засоби впровадження мультиплікативної парадигми в ході професійного становлення майбутніх магістрів-філологів. Установлено, що їхні професійні якості можуть бути сформовані завдяки максимальній активності, самостійності та докладним зусиллям задля досягнення поставленої мети, концентрації уваги та роботи над собою. Доведено, що розглянуті методики, форми і засоби позитивно впливають на адаптацію магістрів-філологів до мінливих умов дійсності, а творчий пошук, ініціатива, креативність викладачів та студентів, розвиток особистості сприяють їхній успішності та досягненню бажаного рівня професійної зрілості.

Ключові слова: методики, форми, засоби, мультиплікативна парадигма, професійне становлення магістрів-філологів, педагогічна практика, самостійність.

Постановка проблеми у загальному вигляді... На сьогоднішній день в умовах міжнародного співробітництва, що досить інтенсивно розвивається між Україною та іншими країнами Європи та Азії, до випускників закладів вищої освіти ставляться підвищені вимоги в галузі їх професійної компетенції. Сучасний спеціаліст повинен володіти не тільки усіма необхідними стандартними професійними навичками та вміннями, але й додатковими професійними компетенціями. З огляду на сучасне поширення англійської мови та значну кількість іноземних компаній в нашій країні, важливо піднести свою кандидатуру роботодавцю належним чином. Усе це зумовлює необхідність якісної мовної підготовки студентів, зокрема магістрів-філологів немовних вишів, а також необхідність створення таких педагогічних умов, які б сприяли підвищенню результативності процесу навчання. Але, як свідчить практика, студенти немовних вишів демонструють зовсім неоднозначне ставлення до дисципліни "Іноземна мова". Викладачі досить часто стикаються з відсутністю інтересу у значній кількості студентів. У результаті студенти закладів вищої освіти після закінчення курсу іноземної мови (більше 120 годин навчального аудиторного часу) та складання іспиту неспроможні побудувати навіть найпростішу бесіду англійською мовою, аргументувати свою позицію та знаходити необхідну інформацію в тексті. Причиною цього є майже повна відсутність інтересу магістрів-філологів до занять з іноземної мови. Саме через це виникає необхідність підбору методик, форм і засобів впровадження мультиплікативної парадигми в ході професійного становлення майбутніх магістрів-філологів, які б стимулювали у студентів інтерес до вивчення іноземної мови та активізували їхню навчальну діяльність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Багато вчених акцентують свою увагу на важливості формування інтересу до вивчення іноземної мови. З точки зору О.Леонтьєва, інтерес є одним з інтегральних процесів мотиваційної сфери та є наслідком процесів, що відбуваються в ній [5].

Численні дослідження (В. Кан-Калика, Л. Кондрашової, О. Мороза, З. Курлянд, Н. Нікандрова, В. Сластьоніна, О. Цокур та ін.) виявили протиріччя між масово-репродуктивною підготовкою педагогічних кадрів і творчою природою педагогічної праці.

Згідно з висловом Д. Ельконіна, навчальна діяльність – це спрямована діяльність, покликана допомогти своїм змістом опанувати узагальнені способи дій у сфері наукових понять. До такої діяльності спонукають адекватні мотиви: мотиви оволодіння узагальненими способами дій, чи, простіше кажучи, мотиви власного росту, власного вдосконалення.

Правильна організація навчальної діяльності формує в майбутніх магістрів-філологів вміння аналізувати педагогічні проблеми, розв'язувати педагогічні завдання, вести пошук, оформлювати свої думки в певні розумові структури, економно розподіляти інтелектуальний потенціал своєї особистості. Саме в цій діяльності формується

компетентність студента в педагогічній сфері, чітке уявлення про шляхи досягнення перспективної мети і вироблення власної стратегії забезпечення результативності педагогічної діяльності.

Л. Виготський [1] зазначав, що особистість формується не лише під впливом спеціально організованих педагогічних умов, а й певною мірою “спонтанно”, “стихийно”, на основі накопичення студентами особистого пізнавального й педагогічного досвіду. Тому рольові форми й методи організації навчальної діяльності студентів з педагогічних дисциплін містять не лише пізнавальний, а й формувальний потенціал. Вони забезпечують таку побудову навчального процесу, у якому кожен студент – активний, вільний і рівноправний суб’єкт, де стимулюють розкриття внутрішніх сил і резервів особистості, закріплюють звичку до самоорганізації, формують уміння самостійно провадити діяльність педагогічної спрямованості.

У рольових ситуаціях виявляється психічний обмін особистості, оскільки наявна реальна подія, максимально наближена до педагогічної дійсності, і формується в конкретній рольовій діяльності, до якої долучається студент для виконання певної ролі. У такій ситуації формується професійна поведінка особистості. Л. Рубінштейн зазначав: “Внутрішній психічний зміст поведінки, який складається в ситуації, особливо значущий для особистості, а властивості особистості натомість позначаються на її поведінці” [8, с. 517]. При цьому “психічні властивості особистості в її поведінці, у діях і вчинках, які вона робить, водночас і виявляються, і формуються” [8, с. 516].

Створення рольової ситуації тісно пов’язане з формулюванням проблеми. М. Махмутов вважає, що в проблемній ситуації основою слугує пошукова діяльність студентів, а взаємодія викладання й навчання орієнтована на формування світогляду студентів, мотивів навчання, творчих здібностей у процесі засвоєння наукових понять і способів педагогічної діяльності, детермінованих системою проблемних ситуацій [7].

Проблемність становить основу рольових ситуацій. За В. Гінецинським, навчальне завдання – стандартна форма опису певного фрагмента вже реалізованої пізнавальної діяльності, орієнтованої на створення умов для відтворення цієї діяльності в умовах рольової ситуації [2, с. 170-173].

Складність моделювання рольових ситуацій полягає в тому, що студент повинен відчувати інтелектуальне ускладнення, яке стимулює його потребу в пошуку нестандартного виходу з неї й нових шляхів розв’язання педагогічного завдання. У рольових ситуаціях студенти повинні розв’язувати проблемні завдання. Проблемне завдання, на відміну від звичайних навчальних завдань, представляє не простий опис ситуації, яка містить характеристику завдання і вказівку на невідоме, що становлять її умову, яка повинна бути розкрита на їхній підставі, – “у проблемному завданні суб’єкт включений у ситуацію завдання” [6, с. 60].

Згідно з А. Вербицьким, рольові форми та методи організації занять можна зарахувати до активних, вони відображають предметний і соціальний зміст педагогічної діяльності як моделювання системи відносин, характерних для цієї діяльності. У рольових формах діяльність студента мотивована, теоретичні знання переходять у практичну діяльність, їх використовують у процесі інтелектуальної роботи з пошуку шляхів і засобів розв’язання конфлікту, покладеного в основу сценарію рольового сюжету. Зважаючи на це, нові знання накопичуються й закріплюються навколо моделі педагогічної діяльності, що породжує потребу в новій педагогічній інформації. Специфіка такої інформації полягає в тому, що вона має допоміжний характер, а основне завдання полягає в практичних діях з акцентом на педагогічну теорію щодо розв’язання навчальної проблеми.

Формулювання цілей статті... Мета статті полягала у підборі методик, форм і засобів впровадження мультиплікативної парадигми в ході професійного становлення майбутніх магістрів-філологів.

Вклад основного матеріалу дослідження... Зазначимо, що для професійного становлення майбутніх магістрів-філологів необхідно вдосконалити методи, форми та засоби впровадження мультиплікативної парадигми. Завдяки ним навчання набуває дієвого характеру, виникають нові форми залучення студентів до освітнього процесу та підсилюється роль їхньої самостійної роботи. Акцент зроблено саме на навчання через практичну діяльність, продуктивну роботу тих, хто навчається у невеликих групах, розробку проектних завдань, проведення ділових ігор.

Як відомо, залежно від місця проведення самостійної роботи та засобу контролю результатів самостійну роботу можна поділити на такі види:

- робота на аудиторних заняттях, що здійснюється безпосередньо під контролем викладача;
- робота за завданнями викладача, що виконується у позааудиторний час;
- позааудиторна робота творчого характеру, тісно пов’язана з вибором засобів та методів виконання навчального завдання, пошуком та вивченням додаткових джерел інформації.

Також необхідно відзначити, що чіткі межі між представленими різновидами робіт відсутні, тому що види самостійної роботи перетинаються між собою.

Аудиторна самостійна робота реалізується під час проведення лабораторних та практичних занять, а також семінарів тощо.

Позааудиторна робота має на увазі володіння студентами методами самостійної роботи та їх ефективне використання під час виконання навчальних завдань різних форм.

Цьому виду позааудиторної роботи притаманна велика різноманітність форм:

- виконання домашніх завдань різного характеру, у тому числі індивідуальних завдань, націлених на розвиток у магістрів-філологів самостійності та ініціативи;

- підготовка та написання рефератів, доповідей, есе та інших письмових робіт на задані теми, а також виконання курсових робіт та проєктів;

- підготовка до участі у науково-теоретичних, науково-практичних конференціях та семінарах.

Позааудиторна робота творчого характеру пов'язана з рядом труднощів. По-перше, це недостатня підготовленість до неї тих, хто навчається. По-друге, це також стосується і викладачів як у професійному, так і у психологічному плані. Для розвитку позитивного ставлення студентів до позааудиторної роботи цього різновиду необхідно проводити з ними бесіди, пояснювати мету роботи та контролювати її розуміння, що поступово призводить до формування у магістрів-філологів уміння самостійної постановки завдання.

У педагогічній практиці значне місце посідає проєктний метод. Він є найбільш ефективним засобом, що дозволяє інтегрувати знання студентів у різних галузях під час вирішення поставленої проблеми та дає можливість застосувати їх на практиці. Під час виконання проєкту студенти навчаються самостійно працювати та набувають досвіду пізнавальної діяльності. Досягнення позитивного результату забезпечують зорієнтованість проєкту на потребах тих, хто навчається, а також їх особисту зацікавленість у темі проєкту, співпрацю студентів з викладачем і, звичайно, відповідальність за результат власної діяльності.

Метод конкретних ситуацій розвиває у магістрів-філологів широту і гнучкість мислення, допомагає опанувати вміння раціонально послуговуватися педагогічною інформацією, самостійно аналізувати педагогічні факти, явища. Студенти навчаються критично оцінювати різні педагогічні теорії й погляди на ті або інші проблеми, обговорювати та захищати власну позицію, бути готовим до використання різних засобів і способів оптимального розв'язання педагогічних проблем.

Серед методів, що наближають пізнавальну діяльність до пошукової, творчої в межах вивчення педагогічних дисциплін, виокремлюють проблемні, імітаційно-ігрові, спрямовані на інтенсивний розвиток особистості, що наповнюють педагогічну підготовку творчим натхненням, радістю відкриття та відчуттям успіху.

Важливою ланкою є також методи керування пошуковою й імітаційною діяльністю, від яких суттєво залежить результат розв'язання проблемних завдань і раціональний вихід зі змодельованих педагогічних ситуацій. До таких методів належить метод покрокового керування, метод адаптивного спонукання до нестандартного розв'язання педагогічних проблем, метод дискусій.

Сутність методу покрокового керування полягає в продуманій системі дій, що студенти виконують під керівництвом викладача, який пропонує в ході розгортання нового знання необхідні пояснення, коментарі, завдання. Цей метод поєднує ланки педагогічної діяльності "пояснюю", "показую", "запитую", що реалізовані в спеціально розробленому блоці знань, питань, коментарів.

Метод адаптивного спонукання до нестандартного розв'язання педагогічної проблеми полягає в послідовному розв'язанні системи завдань, де завдання на першому етапі передбачають конкретизацію й уточнення сутності порушеної проблеми, а потім – пошук способів і складання загального плану одержання потрібного результату.

Основна ідея методу дискусій полягає в розподілі комунікативного аспекту занять шляхом використання полемічних засобів організації пізнавальної діяльності за допомогою включення студентів у колективний пошук педагогічної істини. Заняття-дискусії – це заняття "відкритих думок, що допомагають студентам відмовитися від стереотипу", формалізму, догми, спонукають їх до творчої діяльності.

Останнім часом дослідники акцентують увагу на діалогічних формах організації навчального процесу. Л. Кондрашова, М. Морозов, Є. Розенбаум, В. Скалкін, Л. Чахоян та ін. вважають, що саме в діалозі розкривається інтелектуально-творчий потенціал студентів. Діалог завжди відбувається внаслідок зіткнення різних позицій, думок, він є продуктом ситуації спілкування. Залежно від ситуації, магістр-філолог повинен володіти не тільки діалогічним мовленням, а й засобами вербального спілкування, вміннями прогнозувати дії, використовувати міміку, жести для створення образу, тобто максимально виявляти творчий потенціал власної особистості.

Діалогічні форми, побудовані за принципом рольової перспективи, моделюють педагогічні ситуації, вихід із яких можливий у разі оперування знаннями педагогічної теорії. Діалогічні форми розвивають творчу уяву магістрів-філологів, уміння входити в образ, перевтілюватися, закріплюють навички літературного мовлення. Н. Кравченко стверджувала, що студенти повинні сприймати діалог не як "закостенілу" схему застиглих реплік або точно відібраний набір правил побудови діалогу, а як живе мовне спілкування, розумову діяльність, ставитися до співрозмовника як до особистості.

Науковий інтерес для педагогічної практики становлять метод інциденту та метод розігрування ситуації в ролях. У разі застосування першого методу аналізують мікроситуації – педагогічні інциденти, повчальні педагогічні історії, у яких лаконічно викладено сутність педагогічної проблеми, а студенти залучені до її розв'язання. У ситуаціях програвання ролей студенти, обираючи певну роль, ухвалюють самостійне рішення, їхні зусилля спрямовані на формування професійної поведінки, уміння аналізувати характер міжособистісних взаємин.

У роботах багатьох авторів (А. Вербицький, Г. Гришенкова, В. Єфімов, В. Комарів, Ю. Красовський, В. Платов, Є. Хруцький), що присвячені організації навчальної діяльності, зосереджено увагу на ігрових формах і методах, основу яких становлять рольові ситуації. У працях окреслено вимоги до організаційних форм і методів навчального процесу, зокрема: комплексність, багатоаспектність функцій, динамічність, уведення фактора часу в

навчальне заняття, різнобічність, розвиток системи знань, умінь і навичок та професійно значущих якостей. Ігрові форми тлумачать як засіб, що відтворює для фахівця ситуації ділового й рольового спілкування. Г. Гришенкова наголошує на різноманітні ігрових форм, що містять у своїй основі рольові ситуації, і типологізує їх: рольові й ділові ігри, професійно-ділові ігри, імітаційні, імітаційно-моделювальні, операційні та ситуаційно-імітаційні [4, с. 67].

Учені О. Діанова, Г. Китайгородська, В. Скалкін надають особливої значущості рольовій грі. На їхню думку, емоційна насиченість рольових ігор створює сприятливі умови для самоствердження, випробування власних сил, почуття задоволення, що виникають у ході програвання різних ролей. Студенти, потрапляючи в ситуації, максимально наближені до педагогічної реальності, повинні швидко адаптуватися до дорученої ролі в моделях педагогічних ситуацій. В одних ситуаціях вони відіграють роль самих себе, в інших – виконують уявні ролі.

На думку В. Скалкіна, специфічною особливістю рольових ігор є самостійність у діях і вчинках студентів, що передбачають кожну рольову ситуацію. Н. Кравченко стверджує, що рольова гра містить елемент несподіванки, перед якою може постати кожен студент, виконуючи доручену йому роль. Учасники гри повинні слухати, швидко думати й адекватно реагувати на зміну ситуації. Емоційний підйом, що виникає в ході рольової гри, позитивно впливає на якість педагогічної підготовки. За висловом Н. Кравченко, рольова гра якнайкраще мотивує студентів, тому що вони мають змогу застосувати досвід, здобутий в ігровій ситуації до педагогічної практики, чого не може дати просте завчання й відтворення педагогічних правил, положень і рекомендацій.

Окремі дослідники (Є. Боровиків, Л. Девіна, Г. Фролова та ін.) надають перевагу в педагогічній практиці ситуативним іграм, ефективність яких полягає в регулярному, систематичному й послідовному застосуванні їх у навчальному процесі. Учені солідарні в тому, що всі ігрові форми, побудовані за принципом рольової перспективи, містять необхідні умови для структурування змісту й організації навчальної діяльності, спрямованої на формування в студентів професійної компетентності. Я. Гінзбург вважає, що ігрові форми – “настільки потужні засоби впливу на мотивовану сферу її учасників, що роблять у принципі непотрібними попередні процедури стосовно створення психологічного настрою й налаштування на гру” [3, с. 68].

Наведемо приклад рольової гри “Конфлікт з підлітком та засоби його подолання”.

Мета: усвідомлення батьками власного стилю взаємодії з підлітком, отримання зворотнього зв'язку; вироблення нових стратегій поведінки в конфліктних ситуаціях у процесі спілкування з підлітком; усвідомлення бар'єрів, що заважають дорослим краще розуміти підлітка.

У запропонованій грі беруть участь три активних гравця та три гравця, що підігрують. Рольові ситуації розігрують у парах.

Приклад рольової ситуації. Ваша дитина навчається у дев'ятому класі. Вас викликано до школи. Класний керівник вашого сина (доньки) повідомляє вас, що ваша дитина вже не вперше пропускає заняття. Вислухавши вчителя, ви йдете додому.

Завдання – отримати відповідь від сина (доньки): Чи правда, що ваш син (донька) не відвідує заняття, в чому полягає причина такої поведінки ?

Внутрішня позиція батьків:

- Ви у дуже поганому настрої. Ви посварилися з колегою на занятті. Ваші стосунки з сином (донькою) загострилися. А тут ще й виникла ця проблема... Ви приходите додому не в гуморі. Зустрічаючи вашого підлітка вдома, ви говорите...
- Ваші стосунки дуже добрі і ви намагаєтесь завжди довіряти своєму підлітку. Ви прагнете зрозуміти, що коїться з вашим сином (донькою). Ви приходите додому. Зустрічаючи вашого підлітка вдома, ви говорите...
- Останнім часом ви також підозрювали, що з вашою дитиною щось негаразд. Вам не давав спокою пригнічений настрій сина (доньки), і вам не подобались його (її) нові друзі. Ви приходите додому. Зустрічаючи вашого підлітка вдома, ви говорите...

Внутрішня позиція підлітка:

- У вас дуже гарні стосунки з батьками. Заняття ти, дійсно, не відвідав(ла), але на то були поважні причини. Ти впевнений(на) у собі та чудово розумієш, що прогули не вплинуть на твою успішність.
- Заняття ти не відвідав(ла). Але зараз ти поспішаєш на зустріч зі своїми друзями та вже запізнюєшся. Ти цінуєш кожну хвилину. В тебе немає жодного бажання розмовляти з батьками.
- Заняття ти не відвідав(ла). Але зараз ти не в гуморі, і нема бажання щось робити. Ти не бажаєш казати “так” чи “ні”. Ти не хочеш ні з ким розмовляти, але ти йдеш на це, щоб не образити маму(тата).
- У вас довірливі стосунки з батьками. Заняття ти не відвідав(ла). Але страх не дозволяє тобі зізнатися у своєму вчинку.

Ведучий просить батьків-спостерігачів записати питання для подальшого обговорення рольової гри.

Завдання спостерігачам:

- Чи було виконано поставлене завдання ?
- Що допомогло учасникам гри досягти успішного результату ?
- Що заважало досягти результату ?

-Що було б більш ефективним для того, щоб активний гравець (в ролі когось з батьків) виконав завдання?

Після завершення власне рольової ситуації, ведучий пропонує безпосередньо учасникам гри висловити почуття, яких вони зазнали під час виконання завдання. Першими беруть слово ті гравці, які підігрували, а потім активні.

Під час обговорення ведучий нагадує учасникам правила зворотнього зв'язку:

1. Кажі те, що відчуваєш;
2. Не оцінюй;
3. Кажі по суті;
4. Слухай уважно;
5. Не виправдовуйся;
6. Вимагай додаткової інформації.

Виходячи з цієї ситуації, можна побачити, що саме такі особливості діяльності студентів як уміння бачити, формулювати й аналізувати поставлену проблему, уміння раціонально оцінювати обстановку й визначати шляхи вирішення проблеми, уміння чути й розуміти інших учасників рольової ситуації, сприймати й поділяти їхню точку зору або позицію, активність та самостійність сприяють розвитку в них розумової діяльності та вмінню вживатися в ситуацію і, звичайно, діяти з огляду на неї.

Висновки... Таким чином, доходимо висновку, що професійні якості майбутніх магістрів-філологів можуть бути сформовані лише у разі максимальної активності та самостійності студентів, а також завдяки докладанню ними зусиль задля досягнення поставленої мети і, звичайно, концентрації уваги та роботи над собою. Отож, можна з упевненістю сказати, що розглянуті методики, форми і засоби впровадження мультиплікативної парадигми позитивно впливають на адаптацію магістрів-філологів до мінливих умов дійсності, а такі якості як творчий пошук, ініціатива, креативність викладачів та студентів, розвиток особистості сприяють їхній успішності та досягненню бажаного рівня професійної зрілості.

Використана література:

1. Выготский Л.С. История развития психических функций / Л.С.Выготский. – Москва : Искусство. 1968. – 576 с.
2. Гинецинский В.И. Знание как категория педагогики: опыт педагогической когнитологии / В.И. Гинецинский. – Ленинград : Изд-во ЛГУ. 1989. – 144 с.
3. Гинзбург Я.С. Социально-психологическое сопровождение деловых игр / Я.С. Гинзбург, Н.М. Коряк // Игровое моделирование. Методология и практика. – Новосибирск : Наука. 1987. – С. 61-77.
4. Грищенко Г.А. Методика использования деловых игр при обучении менеджеров иностранному языку : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / Галина Анатольевна Грищенко. – М., 1995. – 204 с.
5. Леонтьев А.Н. Проблемы развития психики / А.Н. Леонтьев. – Москва : Изд-во МГУ. 1981. – 485 с.
6. Матюшкин А.М. К проблеме шага в процессе усвоения / А.М. Матюшкин // Новые исследования в педагогике и психологии. – Вып. 7. – М. : Просвещение. 1966. – С. 60.
7. Махмутов М.И. Проблемное обучение / М.И. Махмутов. – Москва : Педагогика. 1975. – 338 с.
8. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии / Л.С. Рубинштейн. – СПб. : Питер, 2002. – 720 с.

Яблонская Т.Н.

МЕТОДИКИ. ФОРМЫ И СРЕДСТВА ВНЕДРЕНИЯ МУЛЬТИПЛИКАТИВНОЙ ПАРАДИГМЫ В ХОДЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО СТАНОВЛЕНИЯ БУДУЩИХ МАГИСТРОВ-ФИЛОЛОГОВ.

В статье рассмотрены методики, формы и средства внедрения мультипликативной парадигмы в ходе профессионального становления будущих магистров-филологов. Установлено, что их профессиональные качества могут быть сформированы благодаря максимальной активности, самостоятельности и приложенным усилиям для достижения поставленной цели, концентрации внимания и работы над собой. Доказано, что рассмотренные методики, формы и средства положительно влияют на адаптацию магистров-филологов к переменчивым условиям действительности, а творческий поиск, инициатива, креативность преподавателей и студентов, развитие личности способствуют их успешности и достижению желаемого уровня профессиональной зрелости.

Ключевые слова: методики, формы, средства, мультипликативная парадигма, профессиональное становление магистров-филологов, педагогическая практика, самостоятельность.

Yablonskaya T.N.

METHODOLOGIES, FORMS AND FACILITIES OF MULTIPLICATIVE PARADIGM IMPLEMENTATION IN THE PROCESS OF THE FUTURE MASTERS-PHILOLOGISTS' PROFESSIONAL FORMATION

The article deals with methodologies, forms and facilities of multiplicative paradigm implementation in the process of future masters-philologists' professional formation. Due to them the training acquires active character, new forms of students' involvement into the educational process emerge and the role of their independent work strengthens. The emphasis is made exactly on training through practical activity, students' productive work in small groups, elaboration of projective assignments, business games conducting. The method of projects plays a significant role in pedagogical practice. It is considered to be the most effective means because it allows to integrate students' knowledge in different spheres during the set problem solution and gives an opportunity of applying them in practice. The students also acquire an experience of cognitive activity while working at projects. Case-study helps future masters-philologists to develop their breadth and flexibility of thinking, to master the skills of the educational information rational use, to analyze pedagogical facts and phenomena. Methods of problems and imitation games are directed to the personality's intensive development. Search activity management and imitation methods are an important link and the result of the problems solution depends exactly on them. It was defined that future masters-philologists' professional qualities can be formed only in case of students' maximum activity and independence and owing to the efforts which had been taken by them for achieving the aim and, of course, due to the concentration of attention and work about themselves. So, it was proved, that methods, forms and facilities of multiplicative paradigm implementation have a positive influence on future masters-philologists' adaptation to changeable conditions of reality, and such qualities as creative search, teachers and students' initiative, personality's development assist their success and achieving the desired level of their professional maturity.

Key words: methodologies, forms, facilities, multiplicative paradigm, masters-philologists' professional formation, pedagogical practice, independence.

Подано до редакції 12.03.2018.